Р Е Ш Е Н И Е
№ 44745

гр. София, 13.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 23.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов
ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова
Мария Стоева

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11130** по описа за **2026** година докладвано от съдия Мария Стоева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по подадена касационна жалба от Б. Н. М. срещу решение № 1186 от 04.04.2026г., постановено по анд № 18419/2025 г. по описа на Софийския районен съд, 12 състав, с което е потвърден електронен фиш (ЕФ), серия К № 11319356, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с който на касатора е наложено административно наказание "глоба" на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) в размер на 25,56 евро /50 лева/ за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.
В жалбата се поддържа становище, че първоинстанционното решение е постановено при допуснати съществени процесуални нарушения и при неправилно приложение на материалния закон. Твърди се, че не е обсъдено основното възражение в първоначалната жалба, а именно че в заснетия кадър се намират едновременно четири превозни средства, което според жалбоподателя компрометира авторството на нарушението. Сочи се, че СРС неправилно е приложил закона, като е потвърдил издадения електронен фиш при липса на категоричност на авторството на деянието и множество нарушения на измерването. Излагат се доводи, че липсата на мотиви по съществени възражения на жалбоподателя винаги съставлява съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като накърнява правото на защита на лицето и лишава касационния съд от възможността да упражни надлежен съдебен контрол за законосъобразност върху формираната правна воля на първоинстанционния съд. Поддържа се, на следващо място, че в електронния фиш

никъде не е посочено къде започва действието на твърдяното ограничение на скоростта, с какъв пътен знак е въведено същото, както и къде точно се намира контролният уред спрямо пътния участък и въведеното ограничение, което той измерва. По този начин според касатора в електронния фиш не е индивидуализирано по надлежен ред нито мястото на извършване на твърдяното нарушение, нито обстоятелствата, при които същото е констатирано, което създава основателни съмнения относно законосъобразността на издадения електронен фиш и пряко нарушение на чл. 189, ал. 5, т. 2 ЗДвП. Поддържа, че районният съд сам е констатирал липса на посочване на посоката на движение на процесното МПС, но вместо да отмени електронния фиш поради липса на съставомерен реквизит и нарушение на правото на защита, незаконосъобразно е извлякъл липсващата посока на движение по служебен път от придружаващите преписката документи. По така изложените съображения се прави искане за отмяна на решението на СРС, като се отмени изцяло като незаконосъобразен електронен фиш, серия К, № 11319356 на СДВР.

В съдебното заседание касационният жалбоподател се явява лично, като поддържа жалбата и претендира отмяна на първоинстанционното решение.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не се представлява в съдебното заседание. С представените писмени бележки, чрез юрк. С. К., се излагат подробни съображения за неоснователност на касационната жалба. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е основателна и доказана, поради което следва да бъде уважена.

Административен съд София – град, XVII касационен състав, след като взе предвид и обсъди поотделно и в съвкупност наведените от страните доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Съобразно чл. 218, ал. 1 и ал. 2 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само по наведените в жалбата касационни оплаквания, като за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон следи служебно.

За да постанови оспореното пред настоящата инстанция решение, Софийският районен съд е приел за установено, че 25.08.2025г. на Б. Н. М. с ЕГН [ЕГН] бил издаден от СДВР електронен фиш за налагане на глоба Серия К, № 11319356 за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство за това, че: " …на 25.08.2025 г. в 17:12 часа, ул."Л. шосе" на [населено място], [населено място] до номер 215, с АТСС ARH CAM S1 № 120ccb2 е установено управление на МПС, лек автомобил марка „Ф.”, модел „П.“ с ДК [рег.номер на МПС] е бил засечен да се движи със скорост от 60 км/ч, при забрана за движение със скорост над 50 в населено място. Скоростта на лекия автомобил марка „Ф.”, модел „П.“ с ДК [рег.номер на МПС] била измерена с преносима система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации тип ARH CAM S1 № 120ccb2. Приел е, че процесният електронен фиш е издаден при формално спазване на законовите изисквания и съдържа посочените в чл. 189, ал. 4 реквизити, както и че е осъществен състав на нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, за което законосъобразно е наложено административно наказание. При тези мотиви е потвърдил електронен фиш (ЕФ), серия К № 11319356, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи

(СДВР), с който на касатора е наложено административно наказание "глоба" на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) в размер на 25,56 евро /50 лева/ за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.
Настоящият съдебен състав намира, че така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно.
Фактическата обстановка по делото е установена при спазване принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Събрани са всички необходими и относими към предмета на доказване писмени и веществени доказателства. В решението е обективирана извършената от съда дейност по оценка на доказателствата, като са посочени фактите, които са приети за установени, и доказателствата, въз основа на които това е направено. Споделят се мотивите на съда за законосъобразност на обжалвания ЕФ. Районният съд е проявил процесуална активност и след като е събрал необходимите за правилното изясняване на делото доказателства, анализирайки същите, е обосновал извод, че в конкретния случай касаторът е извършил нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.
Разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП предвижда, че при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното й заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. В нормите на чл. 189, ал. 5 - ал. 11 ЗДвП е регламентирана специалната процедура за издаването, обжалване и влизане в сила на електронен фиш.
С разпоредбата на § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП е дефинирано понятието за електронния фиш, а именно посочено е, че електронният фиш представлява електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи.
Следователно, относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП реквизити. В случая, съпоставяйки изискуемите от закона реквизити на електронния фиш със съдържанието на оспорения, се констатира, че последният отговаря на всички законови изисквания – посочени са териториалната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението /СДВР/, мястото и времето на осъществяването му и регистрационният номер на заснетото МПС. Посочено е, че собственик на МПС е Б. Н. М.. Описани са извършеното нарушение, нарушената разпоредба - чл. 21, ал. 1 ЗДвП, и наложената на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 ЗДвП глоба в размер на 50 лв. (25,56 евро).
Предвид посоченото правилно СРС е приел, че съставеният електронен фиш отговаря на императивно установените изисквания на разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, издаден е утвърденият образец, поради което и не се споделят доводите в касационната жалба за наличието на допуснати съществени процесуални нарушения поради неспазване на изискуемата от закона форма.
В съответствие с легалната дефиниция, дадена в § 6, т. 65 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП, автоматизираните технически средства и системи могат да бъдат стационарни и мобилни.

Разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 6 ЗДвП урежда правото на контролните органи при установяване на нарушения на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи. Условията и реда за използване на автоматизираните технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата са регламентирани в Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. В конкретния случай е използвано техническо средство, за което по делото е установено, че е одобрен тип средство за измерване и е преминало проверка за техническа годност на 25.02.2025г., за което е издаден протокол. Обосновано при тези данни СРС е приел, че техническото средство е технически годно и изготвените от него снимки са годно веществено доказателствено средство. Противно на възраженията на касатора на приложената снимка ясно личи регистрационният номер на МПС, съответно е налице надлежно отбелязане с маркери на електронната система, указващи, че измерената скорост е именно на МПС с рег. [рег.номер на МПС] . Снимката съдържа данни за измерената скорост, локация, дата и час на записа и вида на АТСС. Ето защо неоснователни явяват наведените възражения в тази връзка.
С разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП е въведена забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават изрично посочените стойности, съобразно категорията на съответното моторно превозно средство, а според чл. 21, ал. 2 ЗДвП, когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. В случая е налице ограничение на скоростта 50 км/ч в населено място, а установената скорост е 65 км/ч, поради което правилно е отчетено превишение на скоростта с 15 км/ч. По тези съображения налице е нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, поради което законосъобразно е ангажирана отговорността на касатора по чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 ЗДвП.
Предвид горното следва да се приеме, че юридическите факти, обуславящи ангажирането на административнонаказателната отговорност на касатора, са установени по несъмнен начин, субсумирани са под съответните материалноправни норми, а при издаване на ЕФ не се констатират съществени нарушения на процесуалните правила, поради което изводите на съда за законосъобразност на издадения електронен фиш са правилни.
По гореизложените съображения оспореното решение на СРС следва да бъде оставено в сила.
С оглед изхода от спора, основателно е искането на процесуалния представител на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, поради което на основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ във вр. чл. 63д, ал. 1 ЗАНН касаторът следва да бъде осъден да заплати на СДВР юрисконсултско възнаграждение в определен от съда размер от 66,47 евро.
Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, Административен съд София – град, XVII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1186 от 04.04.2026г., постановено по анд № 18419/2025 г. по описа на Софийския районен съд, 12 състав.
ОСЪЖДА Б. Н. М., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сума в размер на 66,47 евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1. 2.